

Waterdicht

De 'N' van NHV staat voor 'Nederlandse', en voor het gemak hebben we dat maar gelijkgesteld aan Nederlandstalig. Dat ligt minder voor de hand dan het lijkt, want er zijn binnen Nederland meerdere talen erkend. Als redactie waren we er niet zeker van hoeveel talen binnen onze landsgrenzen nu formeel ook erkend zijn, maar ten aanzien van het Fries (Frysk) bestond er geen enkele twijfel.

Nu heeft elke taal zijn eigen literatuur, en ook voor het Fries gaat dat op. Van mijn broer kreeg ik een dichtbundel met 25 gedichten in het Fries, waarbij – waarschijnlijk om de potentiële markt voor het boekje te vergroten – van elk gedicht een vertaling in het Nederlands is bijgeleverd. Het spreekt bijna vanzelf dat het water in de Friese poëzie een belangrijke rol speelt (niet dat ik dat kan onderbouwen, maar in inleidende teksten worden vergelijkbare stellingen bijna nooit onderbouwd. Dus waarom ik zou ik nu mijn best doen?). Voor de Frysk-taligen onder ons citeer ik uit deze bundel twee coupletten van het gedicht van D.A. Tamminga (geb. 1909) dat in 1990 geschreven is ter gelegenheid van het nieuwe laboratorium van N.V. Waterleiding Friesland. Voor de niet Fries-taligen heeft de auteur zelf een vertaling bijgeleverd.

Lof fan it wetter

*Ik hâld fan wetter, prins fan d' eleminten,
mei ierde, loft en fjoer de fûneminten,
aeonen lyn fan 't libben al de kearn.
Hoe soe ik dan syn lof net breed útmjitte?
Yn 't wetter meie wy in skat besitte,
ús talein om op ierde te bestaen.*

*Betink hoe't sûnder focht de wrâld fersinge,
in soare koarste waard, in jiskedwinge,
gjin sprútsel grien, gjin wel noch wetterier.
Hulde oan harren, dy't djip út 'e ierde
it heine, suverje en it keunstich liede
nei wêr't it strekt ta baat fan minske en dier.*

Lof van het water

*Ik houd van het water, prins der elementen,
met aarde, lucht en vuur de fundamenteen,
aeonen her al kern van levenskracht.
Hoe zou ik dan zijn lof niet breed uitmeten?
In water hebben wij een schat bezeten,
aan ons bestaan op aarde toegedacht.*

*Weet hoe de wereld zonder vocht ver
schroeiide.
Een asbelt, waar geen waterwel meer
vloeide,
een dorre korst, ontdaan van sier en tier.
Hulde aan hen, die vanuit diepe gronden
het vingen, zuiverden en leiden konden
naar waar het strekt ten bat van mens en
dier.*

HB